

Iskolai farsang

Január utolsó péntekén tartottuk iskolánkban a farsangot.

Osztályunkkal elég korán elkezdtünk készülni táncos produkcióval. Előtte azonban egy verőfényes napon feldíszítettük a termünket. Abban az órában döntöttük el, hogy milyen zenére fogunk táncolni.

Műsorunk címe „Azukita és a Mottó” lett némi tanakodás után.

Másnap örömmel vágtunk bele a koreográfia összeállításába. Szerencsére gyorsan haladt a munka. Néhány évfolyamtársunk és pár kisebb-nagyobb diák is megleste a készülőben lévő műsorszámot. A próbák alatt sok dicséretet kaptunk, ami csak fokozta lelkesedésünket.

Aztán elérkezett a várva várt nap. Iskolánk minden évben megrendezi a farsangi délutánt, estét. Ilyenkor osztályonként jelmezes, zenés felvonulással kezdenek az alsósok. Idén közülük is több osztály szórakoztató táncsal, népszerű zenével készült.

Mi hetedik évfolyamosok vagyunk, így sokat kellett várnunk a fellépésre. Néztük a produkciókat, tapsoltunk, de gondolatban mindannyian a tánclépéseinket ismételtük.

A hatodikosoknál aztán már kezünk, lábunk bizsergett az izgalomtól. Végül elhangzott az osztályunk előadásának címe, ekkor rikító rózsaszín ruhánkban mentünk is a színpadra.

Hatalmas élmény volt a sok taps, hangos sikoltozás, éljenzés egy-egy becsempészett cigánykeréknél, hátraszaltónál. A befejező mozdulatnál mindenki ujjongott, tapsolt. Felhangzott: „Vissza, vissza!” Leírhatatlan érzés ez hetek próbái után!

Életem legjobb farsangja volt az idei.

Göndics Katinka 7.a

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola